

ماجرای امیر کبیر و شیخ عبدالحسین تهرانی

جناب اجل آقای حاج سید نصرالله اخوی مدظله حکایت می کرد: شنیده‌ام که چون شیخ عبدالحسین از عتبات عالیات پس از تحصیل علوم دینی به تهران بازگشت، فرمود به درجه‌ای گرفتار ضیق معاش بود که یک اتاق مستطیل واقع در طبقه فوقانی از خانه گذر بین‌الحرمین اجاره کرده و نصف آن را پرده کشیده و عیال خود را در پشت پرده منزل داده و مابقی اتاق را حبسری افکنده و خود می‌نشست و به جز چند جلد کتاب، شینی زائد که بهایی داشته باشد در آنجا دیده نمی‌شد و متدراجا مبلغی به اهالی بازار از بقال و عطار و امثالها مقروض شده و راه فرجی از هیچ طرفی برای او مرئی نبود تا آنکه بعضی از دوستان موقع ملاقات و اطلاع بر چگونگی حالات او صلاح‌اندیشی نموده، اظهار داشتند که سبب عسرت و ضیق معاش شما از گوشه‌گیری و عدم مراوده با خلق است که احدی مطلع بر مراتب علم و دانش شما نشده و از دیانت و امانت و زهد جنابعالی آگاهی نیافته‌اند؛ بهتر آن است که با مردم خاصه علما آمیزش نموده و مقداری از فضایل خویش را در مذاکرات علمیه بروز دهید. شیخ فرمود: از معاشرت اهل علم ابا ندارم لکن با این زندگی و عسرتی که مرا است پذیرایی مردم که از لوازم مراوده است، می‌بیند که بی‌نهایت مشکل است. گفتند عاجلتا ممکن است که صبح پنجشنبه در منزل جناب شیخ محمدتقی قزوینی که از اجله علماست و مرتبه‌خوانی هست، حاضر شوید و چنانکه اغلب اوقات پس از استماع مصائب، صحبت علمی می‌شود، خویشتر از اندکی معرفی نمایید و شاید بعضی از طلاب که واقعا طالب علم و جویای مدرس صحیح هستند، خواشش درس و استفاده نموده و اسباب شایش و فتح بابی از این طریق فراهم آید. جناب شیخ سخن ایشان پذیرفته و بوم خمیس به مجلس مرتبه مرقوم برفت و در محلی پست‌تر از مقام خود بنشست و پس از ختم روضه، فضائی آن محضر شروع به ذکر مسائل علمی نموده و شیخ استماع می‌فرمود تا در کلام ایشان زمینهای پیدا کرد که شیخ تکلم و مداخله خود را در گفت‌وگو بجا و به‌موقع دید و چون مقداری از افادات وی گوشزد ایشان شد و فضل سرشار او را مقداری ملنفت شدند، به لسان واحد از او معذرت خواسته و در صدر مجلسش جای دادند. چون به منزل بازگشت عصر آن روز خبر دادند شخصی بر در شما را می‌خواهد. شیخ از اتاق خود پایین آمده در را باز کرد. آن شخص که در زی و لباس فراش بود، عرض کرد که فردا اول صبح امیرنظام به دیدن شما تشریف می‌آورند. فرمود: گویا اشتباه کرده باشید، زیرا که من با امیر سابقه و مراوده‌ای ندارم تا به دیدن من آید. گفت: مگر شما شیخ عبدالحسین تهرانی نیستید؟ فرمود: بلی هستم، لکن ممکن است که شیخ عبدالحسین دیگر باشد. فراش گفت: شما امروز در خانه شیخ محمدتقی قزوینی نبوده‌اید؟ گفت: بوده‌ام. گفت: پس اشتباهی نشده و مهبای امیر امیر باشید. فرمود: من منزلی که امیر در آنجا بیاید ندارم. گفت: مگر همین‌جا منزل شما نیست؟ فرمود: منزل همین است، اما بیایید و ترتیب آن را معاینه کنید که بدانید امیر اینجا نمی‌آید و او را به اتاق بالاخانه برده و وضع آنجا را بدید و گفت: مخصوصا همین‌جا خواهد آمد و برفت و صبح فردا امیر بیامد و شیخ به قدری که میسر یافته بود پذیرای نمود. انگاه امیرنظام اظهار داشت که این منزل، شایسته شما نیست و خانه مختصری با لوازم و اثاث‌اللیت در عباس‌آباد تهیه شده و فردا می‌باید به آنجا نقل مکان فرمایید و یکصد اشرفی زر مسکوک به شیخ نیاز نموده و فرموده قروض شما را در بازار معلطم، این وجه را نیز به وام‌خواهان خود داده تا باز شما را زیارت کنم و برخاسته برفت و از آن پس همواره در ترویج شیخ اقدامات کافی نموده و روزبه‌روز بر عقاید خود نسبت به شیخ می‌افزود تا آنکه محل وثوق امیر شده و طرف مشاوره در بعضی از اموره مشکل می‌گردید.

زندگانی میرزا تقی‌خان امیرکبیر انتشارات دنیای کتاب صفحات ۴۳۳ و ۴۲۵

گر به دروغ نداریم!

هر گریه‌ای یک جور است، ولی همه گریه‌ها از یک نظر مثل هم هستند گریه دروغی نداریم، نمی‌شود کسی دروغی گریه کند؛ از نوزاد بگیر تا آدم بزرگ. این درست که هر گریه یک جور است اما گریه دروغی هیچ جوری نمی‌شود. اصلش دروغ، گفتنی است. مثلا می‌گویند دروغ گفت. نمی‌گویند دروغ رفت. نمی‌گویند دروغ گریه کرد. به قواره جمله نمی‌آید. یا دروغ گریست. بی‌ادبی می‌شود. می‌گویند ... خور،د اما نمی‌گویند دروغ خور،د می‌گویند دروغ گفت. یعنی – حکما – دروغ گفتنی است.

حضرت امیر المومنین (ع):

با دوست خود در اظهار محبت سنگ تمام نگذار ولی صد در صد به او اعتماد نکن و شیوه احتیاط پیشه کن و با او به مواسات رفتار کن اما همه اسرار خود را به او مگو.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
 مدیر عامل: رضا شکیبایی
 سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
 رابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۲ | فاکس: ۶۶۴۱۳۱۳۷ | ایمیل: info@vatanemrooz.ir | پست الکترونیک: vatanemrooz@info.ir | چاپ: موسسه جام‌چم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

وطن امروز

■ **این جنگی بود که در همان نخستین لحظات وقوعش پایتخت کشور را درگیر کرد اما به واقع همه چیز در تهران خلاصه نمی‌شد و گریبانگیر شهرهای زیادی از ایران شد. به نظر می‌رسد تا به حال روایت‌های چندان جامعی از وضعیت جنگ در سایر شهرهای ایران نداشته‌ایم.**

قرار بود «تهران – تل‌آویو» در ۳۰ قسمت ساخته شود. بعد از پایان جنگ در روز دوازدهم، من و تیم‌ام احساس کردیم هنوز سوزه‌های زیادی باقی مانده که می‌توان آنها را روایت کرد. به شهرهای مختلف مثل زنجان و تبریز رفیق‌م داستان‌های جنگ خارج از تهران را هم ثبت کنیم. فکر می‌کنم در ۳۰ قسمت فاز اول این مجموعه را جلو ببریم. هرچند هنوز هم سوزه‌های جدید و زاویه‌های تازه وجود خواهد داشت.

■ **یکی از چالش‌هایی که کار رسانه‌ای در این ایام داشت، احوالات آشفته مردم بود. به این معنا که مردم مرتب در حال چک کردن اخبار بودند و شاید بشود گفت حوصله بحث‌های عمیق و طولانی را نداشتند. حالا آتش‌پس شده و اندکی فضا آرام‌تر است اما آن جست‌وجوری که تا حدودی عجولانه هم هست، تا حدودی هنوز در رفتار مردم به صورت ته‌نشین باقی مانده. این در حالی‌است که جامعه نیازمند آگاهی‌بخشی درباره این جنگ‌است و احتمال دارد چنین کاری نیازمند تولیدین سیر و حوصله بیشتری از مردم باشد. برای این قضیه چه تدبیری در ذهن داشتید؟**

امروز اخبار از کانال‌های مختلف و متنوع به دست مردم می‌رسد و شایعات زیاد است که همین، نگرانی‌ها را افزایش می‌دهد. با توجه به چنین شرایطی که در جامعه حاکم است، ما «تهران – تل‌آویو» را شبیه یک مجله می‌بینیم، نه روزنامه‌ای که فقط اخبار روزگذر بدهد و نه کتابی که برای تولید آن باید زمان و تحقیقات زیادی صرف شود. در این مستند تلاش کردیم پرونده‌ها و سوزه‌های مهم جنگ را بررسی کنیم و بخش‌هایی از جنگ رسانه‌ای و امنیت سایبری را با حضور کارشناسی مثل حسن مششادی و محمد لسانی پوشش دهیم. هدف‌مان هم در این قسمت‌های مستند پاسخ به سوالات و شبهات مردم و کمک به ایجاد حس آرامش و امنیت است. به عنوان مثال هوش مصنوعی و فناوری‌های جدید، پیچیدگی‌هایی در جنگ رسانه‌ای ایجاد کرده‌اند که ما سعی کردیم درباره آنها هم بحث کنیم. البته رسالت اصلی ما کار خبری نیست، بلکه ثبت و روایت تاریخ به شکلی مستند است.

■ **به نظر خودتان این شیوه‌ها جواب داد و توانستید با مردم ارتباط بگیرید و تاثیر بگذارید؟**

در رسانه‌ها و فضای مجازی بازخوردهای خوبی داشتیم. همچنین نظرات و پیشنهادها مخاطبان را دریافت می‌کنیم و در قسمت‌های بعدی سعی کرده‌ایم این موارد را اصلاح کنیم و بهبود ببخشیم.

اکبر رجبی رفیق‌م؛ جمعیتی که در روزهای عادی به معناتان کمک می‌کنند و غذایه بی‌خیان‌مان‌ها می‌رسانند. در همان روزهای جنگ، وقتی تهران خلوت می‌شد، دغدغه‌شان این بود که این بی‌خیان‌ها چه می‌شوند. با کودکانی که پدر و مادر ندارند و بر این بمباران‌ها آسیب می‌بینند چه وضعیتی خواهند داشت. آنها برای این پنجه‌سرگرمی فراهم می‌کردند تا در لحظات بمباران احساس امنیت کنند. ما در این مستند به خانواده شهدای پدافند و دانشمندان هسته‌ای پرداختیم، همچنین سراغ هنرمندان و چهره‌های فرهنگی که در این روزها نقش آفرینی داشتند، رفیق‌م. این ۱۲ روز به واقع پر از قصه بود و ما تلاش کردیم بخشی از این روایت‌ها را در مستند «تهران – تل‌آویو» ثبت کنیم. این ۱۲ روز جنگ داستان، اتفاق و قهرمان بسیاری داشته است و از این رو «تهران – تل‌آویو» تلاش می‌کند این داستان‌ها و اتفاقات پشت جنگ را ثبت و روایت کند تا در آینده این مستند بتواند منبع غنی و مناسبی باشد.

■ **قطعا آن تجربه‌ها به شما کمک کرده است اما تفاوت‌های ساختاری مشخصی بین مساله جنگ رژیم صهیونیستی با ایران و موارد دیگری مثل دمشق و بیروت وجود دارد و از قبل برای روایت آن آمادگی کامل وجود نداشت.**

تولید این مستند ناگهانی و در شرایط جنگی با سرعت بالایی پیش رفت. زمانی که «تهران – بیروت» را تولید کردیم، این شرایط سخت را تجربه کرده بودیم و همین باعث شد آمادگی لازم را داشته باشیم. من و محسن اردستانی که در لبنان با هم همکاری می‌کردیم یک تیم دو نفره بودیم و با هم به این سبک کار عادت کردیم. در تهران اما با تیم کامل‌تری کار پیش رفت و از این رو تلاش کرده‌ایم تیم سردبیری، اتاق فکر، تصویربرداری و تدوین یکپارچه باشد تا بتوانیم سریع واکنش نشان دهیم و به سوزو‌ها برسیم. البته ساختن مستندی که از قبل و پیش‌زمینه‌ای برای آن وجود نداشت سختی‌های خودش را دارد؛ بی‌خوابی و تلاش شبانه‌روزی تا بتوانیم قسمت‌های مختلف را به‌روز تولید و پخش کنیم.

■ **سخت‌ترین مرحله کارتان کدام بود؟ شاید دانستن این موضوع بتواند به افراد دیگری که قصد دارند در این زمینه فعالیت کنند، کمک کند.**

از همه مهیتر هماهنگی گرفتن مجوزهاست. جنگ و شرایط جنگی فضای امنیتی دارد و گرفتن مجوز کار راحتی نیست و هم‌چنان با محدودیت‌هایی مواجه هستیم اما سعی می‌کنیم این موانع را پشت سر بگذاریم. البته تجربه ضبط مستند در دل جنگ لبنان به ما در این روزها بسیار کمک کرد. در لبنان گاهی مجبور بودیم بدون مجوز و در دل بمباران کار کنیم و فرمول‌هایی یاد گرفتیم که چگونه در این شرایط کارمان را پیش ببریم. حالا ما به تنوع سوزه‌ها، وقتی در جایی محدودیت داریم، سراغ بخش‌های دیگر و داستان‌های تازه می‌رویم.

«تهران – بیروت» و «تهران – دمشق» را در کارنامه دارد، در این گفت‌وگو به چرایی ساخت این مجموعه، چالش‌های تولید و بازخوردهای آن پرداخته است.

■ **آقای صدری‌نیا! زمان زیادی از تجاوز رژیم صهیونیستی به ایران نگذشته بود که کار ساخت مستند «تهران – تل‌آویو» شروع شد. چطور این اتفاق با این سرعت رخ داد؟ آیا از قبل پیش‌بینی این حمله را می‌کردید و پیش تولید کار شروع شده بود یا اینکه به واسطه تدابیر دیگری توانستید با این سرعت به بحث ورود کنید؟**

ساخت مستند «تهران – تل‌آویو» ادامه تجربه‌هایی است که از قبل داشتیم. ما پیش‌تر و در جریان جنگ لبنان مستند «تهران – بیروت» را ساختیم که هر شب از تلویزیون پخش می‌شد و گوشه‌هایی از جنگ و پشت صحنه آن را روایت می‌کرد. همچنین پیش‌تر از آن نیز در سال ۱۳۹۶ مستند «تهران – دمشق» را در دل اتفاقات جنگ سوریه تهیه کردم. وقتی جنگ اخیر علیه کشورمان شروع شد، بلافاصله به ذهنم رسید کاری مشابه با همان رویکرد بسازم؛ هم به میدانی که جنگ در آن جریان داشت نزدیک شویم و هم به زاویه‌های کمتر دیده شده پشت جنگ توجه کنیم.

■ **قصد شما برقراری ارتباط عاطفی با مخاطبان است یا ثبت وقایع جنگ؟ البته بخشی از وقایع فنی و نظامی این جنگ در مستندات نظامی ثبت و ضبط شده و قسمت‌هایی از این مستندات در اختیار عموم قرار می‌گیرد. منظور آن بخشی از وقایع جنگ است که جنبه‌های انسانی و اجتماعی بیشتری پیدا می‌کنند.**

به طور کلی می‌توان بیان کرد مجموعه مستند «تهران – تل‌آویو» در تلاش است با تمرکز بر روایت‌های کمتر دیده شده، ثبت تاریخ و نشان دادن نقش‌های انسانی در روزهای سخت جنگ، تصویری متفاوت و زنده از این بحران را به مخاطبان ارائه می‌دهد. این مستند بیش از جنگ نظامی، جنگ انسانی، فرهنگی و اجتماعی را به تصویر می‌کشد.

■ **اما مساله فقط نزدیکی جغرافیایی به محل درگیری‌ها نیست. هر جنگی داستان‌ها و روایت‌های خود را دارد و باید بتوانیم بر آنها مسلط شویم تا دروازه‌اش گفت‌وگو شکل بگیرد. معمولا همیشه هم این اتفاق می‌افتد که بخشی از افراد و اتفاقات درگیر در جنگ بیشتر توجه‌اش را به خودش جلب می‌کنند و بخش‌های مهم و تعیین‌کننده دیگری هستند که مغفول می‌مانند.**

بله! اتفاقا این ۱۲ روز جنگ، بیش از آنکه فکر کنیم فقط تبادل آتش و موشک و پهپاد باشد، پر از داستان‌های متنوع، قهرمان‌های بی‌نام و نقش‌های پنهان بود. به عنوان مثال در قسمت نهم مستند سراغ جمعیت «طلوع بی‌نشان‌ها» و عمو سیدعلی صدری‌نیا که سابقه ساخت مستندهای جنگی مانند

از ویژگی‌های جنگی که به‌لمداد ۲۳ خرداد سال ۱۴۰۴ را تجاوز رژیم صهیونیستی به ایران آغاز شد، این بود که این بار برخلاف تجربه ۸ ساله قبلی، نبرد از پایتخت‌ها شروع شد و در شهرهای بزرگ مسکونی ادامه یافت. این برای همه مردم ایران، حتی آنهایی که از مدت‌ها پیش منتظر وقوع چنین جنگی بودند، شوک‌آور بود. قرار بود در این رویداد همه چیز عجیب و خارج از قالب‌های کلیشه‌ای و قضاوت‌های نخ‌نما پیش برود و مردم ایران همچنان واکنشی به این حمله نشان دادند که در تصور هیچ‌کس، حتی خودشان، نمی‌گنجید. یعنی به احتمال قوی تا یک ماه قبل از وقوع این حمله، ارزیابی مردم ایران از خودشان هم چنین حماسه‌ساز، منسجم و دلاور نبود. درست است دور اول این درگیری‌ها ۱۲ روز بیشتر طول نکشید اما اتفاقات داخلی آن، چنان روی دور تند بود که نه‌تنها با شرایط غیرجنگی قابل مقایسه نیست، بلکه در قیاس با جنگ‌های دیگر هم این ۱۲ روز شاید به اندازه یک سال نبرد ماجرا داشت. ما پیش از این در کشورمان جنگ را تجربه کرده بودیم و طی این سال‌ها هم در اطراف‌مان اتفاقاتی می‌افتاد که همگی آنها به ما مرتبط بود. از لحاظ رسانه‌ای اینها تا حدودی ما را آماده رویارویی با وضعیت جنگی می‌کرد اما باز هم نمی‌شود شوک‌آور بودن این جنگ و بهم ریختن بخشی از سازمان مدیریت رسانه در کشور را کتمان کرد. اهالی رسانه با وجود چنین شرایطی تلاش کردند هرچه زودتر به مدار برگردند و بتوانند اوضاع را مدیریت کنند. پس از آتش‌پس هم تلاش‌هایی برای تولید خبر و محتوا درباره آن و به دست دادن روایت‌هایی از دل این جنگ آغاز شد. اولین‌ها قدم‌ها ممکن است سخت باشند چون انگوهای از پیش آماده‌ای وجود ندارد و یافتن قالب‌ها و لحن مناسب با این وضعیت، یک تلاش فکری منسجم می‌طلبد. در عین حال همین نخستین قدم‌ها بسیار مهم و موثر هستند. کسانی که در جهت ثبت روایات اجتماعی و انسانی این جنگ تلاش کردند، کمک بزرگی به تاریخ‌نگاران آینده و روایان این‌ روزها می‌کنند. آنچه در ادامه می‌خوانید گفت‌وگو با یکی از آنهایی است که تلاش داشته در این فاصله زمانی اندک نسبت به وقوع جنگ، روایت‌گری درباره آن را آغاز کند. مجموعه مستند «تهران – تل‌آویو» به کارگردانی میکائیل دنیای و تهیه‌کنندگی و اجرای سیدعلی صدری‌نیا اثری است که تلاش می‌کند فراتر از تصاویر معمول جنگ، به زوایای انسانی، اجتماعی و فرهنگی آن بپردازد و روایت‌های نادیده را به تصویر بکشد. «تهران – تل‌آویو» محصول سازمان هنری – رسانه‌ای اوج است که در استودیو ۲۲ تولید شده و هر روز حوالی ساعت ۱۷:۴۵ از شبکه ۲ سیما پخش می‌شود.

سیدعلی صدری‌نیا که سابقه ساخت مستندهای جنگی مانند

ادامه از صفحه اول

ترامپ در ماه‌های ابتدایی دوره دوم ریاست‌جمهوری خود، با وعده‌های انتخاباتی مبنی بر پایان سریع جنگ اوکراین، تصویری از یک میانه‌جی مطرح کرد که بود. او در کارزار انتخاباتی‌اش بارها ادعا کرده بود می‌تواند «در یک روز» به جنگ اوکراین پایان دهنده عبارتی که به سرعت به یکی از شعارهای کلیدی او تبدیل شد. این ادعا ریشه در دیدگاه او داشت که با مذاکره مستقیم با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه می‌تواند به توافقی سریع دست یابد اما شواهد اخیر نشان می‌دهد خوش‌بینی اولیه جای خود را به واقعیتی تلخ داده‌است. گفت‌وگوی تلفنی اخیر ترامپ با پوتین در سوم ژوئیه ۲۰۲۵ که خود او آن را «بد» توصیف کرد، نقطه عطفی در این تغییر رویکرد بود. به گفته منابع آگاه، پوتین در این گفت‌وگو هیچ نشانه‌ای از تمایل به مذاکره برای آتش‌پس نشان نداده و بر مواضع سرسختانه خود پافشاری کرده است. این امر ترامپ را به این نتیجه رسانده پوتین نه‌تنها آماده کوتاه آمدن نیست، بلکه خواسته‌های عمیق و به‌زعم قاطع‌تری در قبال اوکراین دارد که ریشه در نگرانی‌های امنیتی و ژئوپلیتیک روسیه دارد. ترامپ که ابتدا امیدوار بود با حل سریع مساله اوکراین یا حتی اجرای طرح کیسینجر معکوس برای نزدیکی به روسیه، تمرکز خود را بر مهار چین، به عنوان اولویت اصلی سیاست خارجی آمریکا معطوف کند، اکنون به این درک رسیده که شکست روسیه در اوکراین پیش‌نیازی برای تضعیف اتحاد استراتژیک مسکو-پکن است. چین به عنوان شریک کلیدی روسیه، بارها اعلام کرده اجازه نخواهد داد روسیه در این جنگ شکست بخورد. به گزارش «وال‌استریت ژورنال»، ژوئن ۲۰۲۵، شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین در دیدار با رهبران اروپایی تأکید کرد «ثبات استراتژیک روسیه برای منافع بلندمدت چین حیاتی است».

موضع چین که به معنای حمایت غیرمستقیم از روسیه در برابر فشارهای غرب است، باعث شده ترامپ جنگ اوکراین را

نه‌تنها به عنوان یک بحران منطقه‌ای، بلکه به عنوان بخشی از رقابت جهانی با چین ببیند. در نتیجه، او استراتژی خود را به سمت تقابل غیرمستقیم با روسیه سوق داده تا با افزایش فشار بر مسکو، پوتین را به عقب‌نشینی وادارد. یکی از نشانه‌های بارز این تغییر استراتژی، گفت‌وگوی تلفنی ترامپ با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین در چهارم ژوئیه ۲۰۲۵ بود. به گزارش فایننشال تایمز، در این تماس، ترامپ مستقیما از زلنسکی پرسید: «ولودیمیر! آیا می‌توانی مسکو را هدف قرار دهی؟ ... سن پترزبورگ چطور؟» این سؤال که با پاسخ قاطع زلنسکی همراه شد – «قطعا اگر شما سلاح‌ها را بدهید» – نشان‌دهنده چرخشی آشکار در رویکرد ترامپ است. او که پیش‌تر از مداخله مستقیم نظامی آمریکا در مناقشات خارجی اجتناب می‌کرد، به نظر می‌رسد اکنون آماده است با تأمین تسلیحات دوربرد برای اوکراین، به طور غیرمستقیم به روسیه ضربه بزند. این استراتژی که به گفته منابع آگاه با هدف «ایجاد درد» برای روس‌ها و وادار کردن کرملین به مذاکره طراحی شده، شباهت زیادی به سیاست‌های دولت بایدن در حمایت از اوکراین دارد.

در واقع، این تغییر رویکرد تنها به اظهارات تند محدود نمی‌شود. بر اساس گزارش‌ها، در هفته‌های اخیر، لیستی از تسلیحات دوربرد بالقوه، از جمله سیستم‌های موشکی تاکتیکی ارتش، در مذاکرات بین مقامات آمریکایی و اوکراینی مطرح شده است. این سلاح‌ها که قادر به هدف قرار دادن اهداف در عمق خاک روسیه هستند، می‌توانند به اوکراین امکان دهند فشار نظامی را بر مسکو افزایش دهد. با این حال، نگرانی‌هایی درباره عدم خویش‌انداری اوکراین در استفاده از این تسلیحات وجود دارد. به گفته یک مقام آگاه، دولت‌های بایدن و ترامپ هر ۲ نسبت به این موضوع محتاط بوده‌اند اما به نظر می‌رسد محدودیت‌های قبلی در حال کاهش است. به عنوان مثال، اوکراین نوامبر ۲۰۲۴ با استفاده از موشک‌های سامانه‌های دفاع موشکی آمریکایی که برده آن‌ا ۳۰۰ کیلومتر است، اهدافی در خاک روسیه را مورد حمله قرار داد اما این موشک‌ها برای رسیدن به مسکو یا سن پترزبورگ کافی نیستند. درخواست

اوکراین برای دریافت موشک‌های تاماهawk، با برد ۱۶۰۰ کیلومتر، نشان‌دهنده تمایل کی‌یف به تشدید حملات است اما این درخواست تا تردیدهایی از سوی آمریکا مواجه شده است. این تغییر استراتژیک در حالی رخ می‌دهد که روسیه نیز واکنش‌های تندی به اقدامات غرب نشان داده است. پس از حملات اوکراین با موشک‌های سامانه دفاع موشکی در نوامبر ۲۰۲۴، پوتین اعلام کرد این جنگ «بعد جهانی» پیدا کرده و به آزمایش موشک میان‌برد اورشینک در شهر ننیپوروی اوکراین پاسخ داد، او همچنین تأکید کرد روسیه حق دارد به تأسیسات نظامی خود حمله کند. به گزارش گاردین در دسامبر ۲۰۲۴، روسیه دکترین هسته‌ای خود را به‌روز کرد و آستانه استفاده از تسلیحات هسته‌ای را کاهش داد که می‌تواند شامل پاسخ به حملات اوکراین با تسلیحات غربی مانند سامانه دفاع موشکی یا موشک‌های «استورم شدو» باشد. این تحولات نشان‌دهنده تشدید تنش‌ها و خطر بالقوه یک درگیری گسترده‌تر است. ترامپ با آگاهی از این خطرات، ظاهرا به دنبال راهایی برای افزایش فشار بر روسیه بدون ورود مستقیم آمریکا به جنگ است. یکی از این راه‌ها، استفاده از کشورهای سوم برای انتقال تسلیحات به اوکراین است. به گزارش فایننشال تایمز، در دیدار اخیر زلنسکی با مقامات دفاعی آمریکا و واسطه‌های ناتو در رم، لیستی از سیستم‌های تسلیحاتی ژوربرد ارائه شد که می‌توانند از طریق متحدان اروپایی به اوکراین منتقل شوند. این رویکرد به ترامپ امکان می‌دهد محدودیت‌های گنگره درباره کمک نظامی مستقیم به اوکراین را دور بزند. علاوه بر این، اعلام اخیر او در دیدار با مارک روتو، دبیرکل ناتو مبنی بر ارائه سیستم‌های دفاع هوایی پاتریوت به اوکراین، نشان‌دهنده تعهد او به تقویت توان دفاعی کی‌یف است. هرچند او هنوز از اعلام ارسال تسلیحات تهاجمی دیگر خودداری کرده است.

این تحولات در حالی رخ می‌دهد که روسیه نسبت به تهدیدات ترامپ بی‌تفاوت یا دست‌کم، کم‌توجه به نظر می‌رسد. دیمیتری مدودف، معاون شورای امنیت روسیه در واکنش به اظهارات اخیر ترامپ در پلنفرم ایکس نوشت: «ترامپ یک